

José Ignacio Araujo Gómez, secretari general de l'Ajuntament de Girona,

CERTIFICO

Que el Ple, en sessió ordinària del dia 20 d'abril de 2026, i a resultes de l'aprovació de l'acta de la sessió, ha aprovat per majoria absoluta dels membres de la corporació amb disset vots a favor dels grups municipals Guanyem Girona, JxCat, ERC-AM i PP i set vots en contra dels grups municipals PSC-CP i VOX, la següent moció:

L'escola pública a Catalunya és fruit d'una conquesta social i de la lluita històrica que ha tingut com a protagonistes el professorat i altres professionals de l'educació, així com el conjunt de la comunitat educativa.

Des de principis del segle XX, amb les primeres escoles municipals i els moviments de renovació pedagògica, fins a la proclamació de la II República amb l'impuls de l'escola laica, coeducadora i per a tothom, el compromís amb una educació pública i de qualitat ha estat un element central de progrés col·lectiu.

La dictadura franquista va representar una etapa d'imposició ideològica i de greus mancances per al sistema educatiu públic, amb discriminació lingüística i cultural i amb unes condicions laborals molt precàries per al professorat. Tot i això, molts mestres i professors van mantenir viva la flama de la renovació pedagògica i van sembrar les bases d'un model educatiu democràtic i inclusiu que acabaria emergint amb força a partir de la Transició.

Amb l'arribada de la democràcia i l'autogovern, el professorat i els sindicats educatius, entre ells USTEC-STEs (IAC), van protagonitzar mobilitzacions massives per reclamar una escola catalana, pública, gratuïta i arrelada al territori. Les grans vagues dels anys vuitanta i noranta van aconseguir avenços significatius en la consolidació dels drets professionals i laborals, en la reducció d'hores lectives, en la millora dels salaris i en l'ampliació de plantilles.

Tanmateix, les darreres dècades han estat marcades per retallades i polítiques que han cronificat les precarietats: augment de les ràtios d'alumnes, pèrdua de poder adquisitiu del personal educatiu, manca de recursos generalitzats i en especial per a l'atenció a la diversitat, i sobrecàrrega burocràtica. Aquestes retallades, iniciades arran de la crisi de 2008, no s'han revertit completament i encara avui continuen afectant greument les condicions laborals del personal educatiu i, en conseqüència, la qualitat del servei públic que s'ofereix.

En aquest context, els municipis es veuen sovint obligats a assumir competències i despeses que haurien de correspondre a la Generalitat de Catalunya. Aquesta situació genera un greuge estructural per als ajuntaments i evidencia una manca de finançament

adequat del sistema educatiu públic. Entre altres qüestions, la frontera entre les responsabilitats de manteniment i d'obra nova als centres educatius no és clara, fet que provoca conflictes i sobrecostos municipals. Alhora, persisteix una situació cronificada de centres amb barracons, així com un finançament insuficient de les escoles bressol, una etapa educativa clau que hauria de ser abordada com una qüestió de país.

Així mateix, molts programes d'atenció a l'alumnat arriben tard als centres, obligant els ajuntaments a avançar recursos propis per garantir-ne el funcionament. Aquesta manca de previsió i inversió impacta especialment en els centres de màxima complexitat, on es fa palesa la

insuficiència de recursos com les aules d'acollida, el reforç del personal d'atenció educativa i la necessitat de reduir ràtios per garantir una atenció adequada a tot l'alumnat. Determinats serveis essencials per a la vida escolar, com els menjadors escolars, no estan adequadament resolts ni finançats per part de la Generalitat, fet que trasllada novament als ajuntaments una responsabilitat que no els correspon i que afecta directament el dret a una educació pública de qualitat i en condicions d'equitat.

El resultat és que les i els professionals de l'educació treballen amb una dedicació laboral que sovint sobrepassa amb escreix el seu horari laboral, amb unes condicions salarials i laborals que no reflecteixen ni la importància de la seva tasca ni la responsabilitat social que assumeixen. Malgrat això, el col·lectiu ha continuat defensant, a peu d'aula i al carrer, una escola pública inclusiva, laica, democràtica i catalana, al servei de tota la ciutadania.

Ara, davant la persistència dels dèficits estructurals abans exposats es fa imprescindible una negociació real de les condicions laborals per "dignificar la professió docent i de la resta de professionals de l'educació" i garantir les condicions materials i laborals que permetin desenvolupar una educació pública de qualitat, atenent a tot l'alumnat.

"

ACORDA:

1. Expressar el seu suport a les reivindicacions del manifest "Dignifiquem la nostra professió" d'USTEC-STEs (IAC) i al conjunt de reivindicacions unitàries dels professionals de l'educació.

2. Instar el Govern de la Generalitat de Catalunya a acordar millores amb els sindicats representatius en les taules de negociació del personal de l'educació pública sobre les següents demandes mínimes:

- Recuperar el poder adquisitiu perdut i millorar els salaris.

- Crear un sistema d'actualització salarial directament vinculat a la inflació.

- Revertir les retallades pendents: deute dels estadis, salari base, pagues extraordinàries, etc.

- Reclassificar les categories del Personal d'Atenció Educativa conforme la llei vigent.

- Reconèixer i remunerar totes les tasques desenvolupades: càrrecs, tutories, treballs de recerca, colònies i sortides, etc.

- Revertir la sobrecàrrega de treball: menys burocràcia, millor horari i més recursos per atendre l'alumnat.

- Abaixar les ràtios, augmentar la plantilla i assegurar recursos pel desplegament de l'escola inclusiva.

- Reduir dràsticament la burocràcia i tasques de gestió innecessàries: aplicatius, memòries, programació, avaluació, etc. I reforçar les plantilles de personal d'administració i serveis als centres educatius.

- Garantir plantilles estables als centres de treball, amb oferta suficient de places als concursos d'oposició i trasllats, així com tenir en compte la veu dels professionals de l'educació per

consensuar els currículums i les polítiques educatives.

3. Instar el Govern de la Generalitat de Catalunya a reforçar de manera suficient i estructural el finançament de l'educació en totes les seves etapes, programes i equipaments, garantint els recursos necessaris perquè no siguin els ajuntaments qui hagin d'assumir competències i despeses que no els corresponen.

4. Sol·licitar que el govern de la Generalitat de Catalunya estableixi un calendari clar amb terminis concrets implementar aquestes mesures abans de la finalització del curs escolar 2025-2026.

5. Notificar l'aprovació d'aquesta moció al Departament d'Educació de la Generalitat, al sindicat USTEC·STEs (IAC), i als grups parlamentaris del Parlament de Catalunya perquè s'involucrin en aquest procés de millora de les condicions professionals i laborals.

I perquè així consti i assorteixi els efectes oportuns, expedeixo aquest certificat d'ordre i amb el vistiplau de l'alcalde.

L'alcalde

Lluc Salellas Vilar